

آسیب شناسی نارضایتی‌های اخیر دانشجویان در گفتگویی با چهار عضو شورای صنفی

نمی‌خواهیم
برند «تشنج»
دانشگاه باشیم!

صفحه ۲

پنج آسیب حذف تنوع مدارس به نظام آموزشی کشور

صفحه ۲

نخستین نشریه سراسری دانشجویان

دانشجویان

مشفق احسان
فرارکلا جهادی
خدمت‌رسانی استاد اجرایی
فرمان حضرت امام (ره)

صفحه ۴

شماره ۷۸ هفته سوم آبان ۹۸

دو هفته‌نامه سیاسی و فرهنگی

قیمت: ۵۰۰ تومان

متهم ردیف اول

«دانشجویان» در گفتگو با روسا و معاونین شش دانشگاه بزرگ دولتی کشور چرایی ناتوانی دانشگاه‌ها در اداره موسسات آموزش عالی را مورد بررسی قرار داد

در نشست‌های تخصصی «کنکور؛ چالش‌ها و راهبردها» چه گذشت؟

کنکور به قرن بعدی می‌رسد؟

صفحه ۱۲

کدام
انکارکنندگان
جنبش
علمی

همین صفحه

سفره
آقازاده‌ها

صفحه ۱۴

کاروان شریف ما

سال ۹۵ بچه‌های هیات تصمیم گرفتند در مرز مهران که زیاد هم شلوغ می‌شود، موبکی برپا کنند برای خدمت‌رسانی به زوار. امسال چهارمین سالی بود که خادمین هیات بساطشان را برای جابرین عبدالله انصاری، پیرمرد صحابه پیامبر، که اولین بار در چهلیم سیدالشهدا(ع) راهی کربلا شد. مردم عراق به‌طور سنتی پای کار اربعین بوده‌اند اما رونق جهانی این گردهمایی از همین اوایل دهه ۹۰ شمسی خودمان است. از همان روزها، هیات‌های شریف ما کاروان پیاده‌روی اربعین را راه انداختند. حالا این ششمین سالی است که کاروان هیات الزهراء(س) در اربعین عازم عتبات عالیات می‌شود. حدود ۲۰۰ نفر از آقایان دانشجو و فارغ‌التحصیل، با ۵۵ دستگاه اتوبوس راهی شدند. چهارشنبه ۱۷ مهرماه آغاز راهشان بود. بعد از عبور از مرز مهران به نجف رفتند و زیارت امیرالمومنین(ع) را توشه راهشان کردند. یک روزشان هم به زیارت‌نامه در سامرا و کافلین گذشت. بعد گروه زنده به جاده پیوستند به دریای زوار حسین(ع). یکی دوروزی هم در کربلا ساکن بودند؛ جایی در میدان باب‌البغداد و نزدیکی حرم حضرت عباس(ع). ۳۰ مهر هم راهی شدند به سوی شهر و دانشگاه. در کنار کاروان زمینی، امسال چهارمین سالی است که برای اساتید و فارغ‌التحصیلان شریفی امکان سفر هوایی به اربعین فراهم شد. در سه‌بازه زمانی ۲۳ تا ۲۲ مهر، ۲۴ تا ۲۳ مهر و ۲۹ تا ۲۸ مهر در هر نوبت مهر به ترتیب ۲۷۰، ۲۹۰ و ۵۰ نفر در هر نوبت شرکت داشتند. مجموعاً ۱۰ نفر از خدمات فرودگاهی استفاده کردند که سهم اساتید و خانواده‌هایشان حدود ۱۲۰ نفر و باقی سهم فارغ‌التحصیلان بود. حضور اساتیدی چون دکتر حمیدرضایی، رحیم فائز، ناصر کرمی، اسداله کلانتریان، سیدمحسن حائری، رسول جلیلی، سیدعلیرضا فیض‌بخش، سیدعباس موسوی، محمد وصال، محمدشرف‌خانی، سیدعلی مدنی‌زاده و... در خور توجه بود. در نجف و کربلا هم برای مجردها و هم برای متاهل‌ها، اسکان مناسب در نظر گرفته شده بود. البته ناگفته‌نماند، این گزارش روزنامه است که حساب‌ها را جدا کرده و چرتکه می‌اندازد. آنجا، استاد و شاگرد و کاسب، همه یکی هستند؛ زائر حسین(ع). از جای پاکستانی!

علی لطیفی
عضو هیات الزهراء(س) دانشگاه شریف

کدام انکارکنندگان جنبش علمی

جریانی هستند که تحت عنوان اینکه «ما فیزیکدانیم» ابتدا بیانیه زدند و گفتند امکان غنی‌سازی و راه‌اندازی نیروگاه‌های هسته‌ای و در کل انرژی هسته‌ای توسط ایران وجود ندارد و حتی نامه‌ای به رهبری نوشتند که این حرف‌هایی که گفته می‌شود و «ما می‌توانیم» دروغ است «ما نمی‌توانیم» بعد که دیدند نتوانستیم و شد گفتند انرژی هسته‌ای سودی ندارد و کلاً کار اشتباهی است. رهبری معظم انقلاب در این مورد در دیدار دانشجویان یزد ۱۳۸۶/۱۰/۱۳ فرمودند: «در داخل کشور خودمان جنجال راه انداختند که آیا انرژی هسته‌ای هزینه‌ی بدون سود است؛ چرا دارید این کار را می‌کنید؟ حالا تبلیغات جهانی که این مسئله را کاملاً دنبال می‌کند و هنوز هم می‌کند؛ اما در داخل کشور خودمان از اولی که این مسئله هسته‌ای مطرح شد، از پنج شش سال قبل از این تا حالا مرتباً این مطلب را گفته‌اند و تکرار کرده‌اند. حتی عده‌ای نامه نوشتند و گفتند آقا ما فیزیکدانیم. اینکه می‌گویند ما نتوانستیم دستگاه‌های سانتریفیوژ را راه بیندازیم، اصلاً واقعیت ندارد. به قدری قرص این را گرفتند که ما مجبور شدیم افرادی را بفرستیم و بگوئیم بروند بازرسی کنند، درست ببینند؛ نکند که همین‌ها که اینها می‌گویند، باشد. این، مال پنج شش سال قبل است. رفتند، آمدند گفتند که آقا! کار، بسیار خوب، صحیح، علمی و محکم دارد انجام می‌گیرد.» جامعه علمی ایران اگر به هوش باشد شناخت این غده سرطان‌زا خیلی دشوار نیست، کسانی که می‌گفتند امکان ندارد دانشمندان هسته‌ای بتوانند آزمایش درهم‌تندی دو فوتون کوانتومی را انجام بدهند و بعد که انجام دادند مقاله امدها و بیمه‌ها نوشتند. جریانی که بنیهِ و ساختار علمی کشور را به واسطه مسئولیت‌های راهبردی در وزارت علوم و وزارت بهداشت به سمتی سوق داد که هر که مقاله بیشتری برای غربی‌ها بفرستد ارزش بیشتر و امتیاز بیشتری دارد، گزاره‌ای که امروز غلط بودنش مسجل است؛ از افرادی صحبت می‌کنیم که یکی از آن‌ها در سال ۶۵ بعنوان دبیر اجرایی کنفرانسی در رژیم اشغالگر اسرائیل انتخاب شد و بعدها با پادرمیانی بخشیده شد. این نگاه بدخواه جنبش علمی در فضای علوم انسانی نیز با ترویج مبانی غربی و علوم ترجمه شده بانگامی واداده مبانی اصیل ایرانی اسلامی را به حاشیه می‌رانند. جوان ایرانی روز به روز در مسیر رشد و شکوفایی قرار دارد و دستاوردهای علمی ایران و سرعت رشد علمی ما از قدرت انکار جریان بدخواه و بد دل جنبش علمی فراتر است، زور امید و اعتماد فراتر از ناامیدی و تسلیم است و امروز ایران اسلامی در مسیر ما می‌توانیم مقتدرانه گام برمی‌دارد ولی شناخت و مقابله با جریان ناامید کننده خود لازم‌تره تسریع بخشی به این انقلاب در عزم و اراده‌هاست.

حمزه دستیار
دبیر سیاسی اتحادیه انجمن اسلامی دانشجویان مستقل

مدارس پولی یا کودتای فرهنگی؟!

محدود به یک شخص خاص نشد و رشد قارچ‌گونه‌ی خود را آغاز کرد و در دهه‌های ۸۰ و ۹۰ نیز به سرسام‌آورترین حالت ممکن خود رسید. امروز هم علاوه بر این رشد افسارگسیخته، رشته‌های فکری دیگری در همین راستا در حال تراوش و شیوع است. تفکری از این جنس حتی در میان برخی مسئولین و نهادهای انقلابی که «چون مدرسه یا دانشگاه خوب نداریم، خودمان مدرسه و دانشگاه تأسیس کنیم»؛ در صورتی که خواسته‌ی پان‌خاسته این اقدام در پارادایم پولی سازی مدارس خواهد گنجد و اثر منفی خود را بر فرهنگ و آموزش کشور خواهد گذاشت. دانشگاه‌های غیرانتفاعی و دانشگاه‌های آزاد و... پولی سازی آموزش و خدمات بزرگ‌ترین، خیانته‌ی راه مردم جمهوری اسلامی می‌کنند، چرا که به ایجاد دو قطبی‌های کاذب حتی در محیط‌های آموزشی کمک می‌کنند. اکنون شاهدیم ویروس «پولی سازی» حتی به دانشگاه‌های دولتی هم سرایت پیدا کرده و به هر نحوی می‌خواهند از دانشجو بکنند تا بقای انقلاب اسلامی شوند اما امروز می‌بینیم که در دست فراموشی سپرده شدند. نهضت سوادآموزی از دهه‌ی ۷۰ به تدریج به دست فراموشی سپرده شد و صرفاً اگر کسی ذیل نام نهضت سوادآموزی می‌خواست کار کند، نگاه اقتصادی‌اش به موضوع آموزش برنگ از نگاه انقلابی‌اش نسبت به مهم‌ترین نهاد انقلاب اسلامی بود. بالطبع وقتی مهمترین نهاد انقلاب کم‌کم به دست فراموشی سپرده می‌شود، بی‌تردید اصل ۳۰ قانون اساسی که براساس آن دولت موظف است وسایل آموزش و پرورش رایگان را برای همه ملت تا پایان دوره متوسطه فراهم آورد و وسایل تحصیلات عالی را تا سرحد خود کفایی کپشور به طور رایگان گسترش دهد - فراموش خواهد شد و به جای آن به سمت پولی سازی مدارس و کودتای فرهنگی که بعضی از مسئولین در از همان سال‌های اول انقلاب سنگ بنای آن را با تأسیس موسسات آموزشی پولی مانند دانشگاه آزاد اسلامی نهادند. به بیانی بهتر، سنت ناپسندی از دهه ۷۰ شکل گرفت که مدارس دولتی ثبت‌نام کنند.

بیژنی فر
عضو شورای مرکزی جنبش عدالتخواه دانشجویی

امام خمینی(ره) بعد از وقوع انقلاب اسلامی شروع به نهادسازی کرده، نهادهایی که به وسیله‌ی آن‌ها مشکلات بیشتری از مردم مورد رسیدگی قرار گیرد. نهادهایی مانند جهاد سازندگی، بنیاد مسکن، بنیاد مستضعفان انقلاب اسلامی، نهضت سوادآموزی و... یکی از نهادهای مهمی که امروز با مسئله‌ی آموزش عالی و عدالت آموزشی در کشور ارتباط مستقیم و بی‌بدیلی دارد، نهضت سوادآموزی است. هدف نهضت سوادآموزی در ابتدا، بر خورداری عموم مردم به صورت یکسان از «آموزش» بود. یعنی حتی آن کودک روستایی که در محروم‌ترین آبادی از محروم‌ترین استان کشور باید از همان آموزشی بهره‌مند شود که یک بچه پولدار تهرانی در قلب پایتخت از آن استفاده می‌کند. به عبارت دیگر این نهادسازی‌ها قارچ بودضامن بقای انقلاب اسلامی شوند اما امروز می‌بینیم که در دست فراموشی سپرده شدند. نهضت سوادآموزی از دهه‌ی ۷۰ به تدریج به دست فراموشی سپرده شد و صرفاً اگر کسی ذیل نام نهضت سوادآموزی می‌خواست کار کند، نگاه اقتصادی‌اش به موضوع آموزش برنگ از نگاه انقلابی‌اش نسبت به مهم‌ترین نهاد انقلاب اسلامی بود. بالطبع وقتی مهمترین نهاد انقلاب کم‌کم به دست فراموشی سپرده می‌شود، بی‌تردید اصل ۳۰ قانون اساسی که براساس آن دولت موظف است وسایل آموزش و پرورش رایگان را برای همه ملت تا پایان دوره متوسطه فراهم آورد و وسایل تحصیلات عالی را تا سرحد خود کفایی کپشور به طور رایگان گسترش دهد - فراموش خواهد شد و به جای آن به سمت پولی سازی مدارس و کودتای فرهنگی که بعضی از مسئولین در از همان سال‌های اول انقلاب سنگ بنای آن را با تأسیس موسسات آموزشی پولی مانند دانشگاه آزاد اسلامی نهادند. به بیانی بهتر، سنت ناپسندی از دهه ۷۰ شکل گرفت که مدارس دولتی ثبت‌نام کنند.

حاشیه عدالت

در نشست‌های تخصصی

«**کنکور؛ چالش‌ها و راهبردها**» چه گذشت؟

کنکور به قرن بعدی می‌رسد؟

سجاد باقری خبرنگار

نیمه مهر ماه بود که شورای عالی انقلاب فرهنگی نشست‌هایی را با عنوان «کنکور؛ چالش‌ها و راهبردیها» برگزار کرد. هدف این نشست را می‌توان پیدا کردن مدل جایگزینی برای کنکور دانست، کنکوری که هر چند از اواخر دهه ۸۰قوانینی برای حذف آن تصویب شده بود اما همچنان در دهه ۹۰ نیز کابوس داوطلبان ورود به دانشگاه باقی مانده است. سعیدرضا عاملی، دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی که با نگاهی خوشبینانه به این جلسات نگاه می‌کرد هر چند در اظهار نظری از به نتیجه رسیدن این جلسات و پیدا شدن راهکار جایگزین کنکور تا ۶ماه دیگر سخن گفت اما به نظر می‌رسد سایر شرکت کنندگان این نشست چندان چشم امیدری برای به نتیجه رسیدن برای کنکور در این مدت ندارند.

علی اکبر افضلیان، معاون آموزشی دانشگاه شهیدبهشتی در این نشست گفت: «باید به دنبال اصلاح کنکور باشیم و حد نصاب‌هایی را برای آن قرار دهیم، برای مثال کاری که امسال برای کنکور کارشناسی انجام شد و حد نصاب صفر برای آن قرار داده شد و کسانی که حد نصاب آنها کمتر از صفر بود پذیرش نشدند.» وی ادامه داد: «باید به دنبال این باشیم که یک کار بزرگ انجام دهیم بلکه می‌توانیم به تدریج فرآیند کنکور را اصلاح کنیم. کارهایی که می‌شود را باید انجام بدهیم در حال حاضر بزرگترین مشکل ما دوره کارشناسی ارشد است.» در ادامه سیدمحمدحسین کریمیان، معاون آموزشی دانشگاه صنعتی امیرکبیر گفت: «مشکلات در کنکور زیاد است، باید حاشیه‌ها را کنار بگذاریم و آنچه در اختیار ما است را عملیاتی کنیم. معضل ما در حال حاضر پذیرش در مقطع کارشناسی ارشد و سپس دکتری است.» معاون آموزشی دانشگاه صنعتی امیرکبیر در بخش دیگری از سخنان خود به بحث سهمیه‌ها اشاره کرد و گفت: «باید این موضوع بررسی شود که کسانی که از این سهمیه استفاده کردند چه اتفاقاتی برای آنها در دانشگاه‌ها رخ داده است.»

یوسف شاقول، معاون آموزشی دانشگاه اصفهان نیز در این نشست گفت: «سیاستگذاری در آموزش عالی به عوامل متعددی بستگی دارد. اگر این عوامل متعدد دیده نشود، دوباره جزیره‌ای تصمیم‌گیری می‌شود.» او ادامه داد: «در موضوع کنکور در یک سال گذشته مراجع مختلف ورود کردند و همه در این مورد تعجیل دارند که این نگرانی‌ها را بیشتر می‌کند؛ در این رابطه سیاست‌های ناهمگونی وجود دارد. مجلس از طرفی تأکید می‌کند کنکور کارشناسی برداشته شود و از طرف دیگر در همان دوران آزمون دکتری را منتمر کم می‌کند که جز آسیب چیزی نداشت.» معاون آموزشی دانشگاه اصفهان افزود: «به نظر من آزمون کارشناسی با وجود آنکه آسیب دارد، ولی استانداردتر است در عین حال بدترین نوع پذیرش برای دوره کارشناسی ارشد است که دانشگاه‌ها هیچ‌گونه مداخله‌ای برای پذیرش آن نداشته و استاندارد آن کم است.»

باب‌اله حیاتی معاون آموزشی دانشگاه تبریز اظهار داشت: «به نظر من کنکور کارشناسی علی‌رغم مشکلاتی که دارد، در این مرحله مناسب‌ترین گزینه است. معدل‌ها واقعی نیستند و نمی‌توان بر سوابق تحصیلی دانش‌آموزان اتکا کرد.» ایمان‌الله بیگلری، مدیر دفتر برنامه ریزی و توسعه دانشگاه فردوسی مشهد، با تأکید بر اینکه پذیرش دانشجویان دانشگاه‌ها بر اساس سوابق تحصیلی نمی‌تواند ملاک دقیقی برای سنجش دانشجو محسوب شود، گفت: «اگر قرار باشد ما روی شاخص‌های ارزیابی توانمندی دانش‌آموزان برای ورود به دانشگاه‌ها تمرکز کنیم در واقع سیستم سنجش به شکل فعلی توانمندی‌های پایه‌ای دانش‌آموزان را مورد ارزیابی قرار نمی‌دهد و حتی معدل دانش‌آموزان در دوره تحصیل نیز نمی‌توانند ملاکی برای سنجش این افراد به منظور ورود بدون کنکور در دانشگاه‌ها باشد.»

نماینده دانشگاه مشهد در این نشست با تأکید بر اینکه فرصت شش‌ماه برای سیاست‌گذاری در حوزه کنکور و ورود به دانشگاه یک فرصت کافی نیست گفت: «آن‌چه که موضوع مهمی است این است که در حال حاضر نحوه سنجش در حوزه تحصیلات تکمیلی نیازمند بازنگری اساسی است و باید نحوه ورود دانشجویان دوره کارشناسی ارشد و دکتری در اولویت اساسی و اولیه بازنگری قرار بگیرد بنابراین فرصت شش‌ماه برای بررسی و سیاست‌گذاری کنکور یک فرصت ناکافی است.»

با این تفاسیر به نظر می‌رسد روشهای دانشگاه‌ها چندان تمایلی به حذف کنکور ندارند و دغدغه بیشتر آنان بیشتر مربوط به کنکور دکتر بوکارشناسی ارشد است. با این وجود رضا نقی زاده عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور با اشاره به اختلاف درآمد میان مدارک مختلف گفت: «فاصله حقوق یک پزشک ۳۰ میلیون و حقوق یک مهندس در عسویه ۱۰ میلیون است، در این زمینه در سطح جامعه انتظار یک رفتار عُقلایی در کشور وجود دارد و افراد به سمت رشته‌های پزشکی حرکت می‌کنند. وقتی نظمی را در یک نقطه‌ای بهم می‌زنیم در کنکور نمی‌توانیم آن را حل کنیم و فاصله حقوق های ۳۰ میلیونی یا ۱۰ میلیونی یا حتی کمتر قابل جبران نیست.»

نقی‌زاده تأکید کرد: «برای کنکور پزشکی رقابت خیلی شدید است و برای هر یک صندلی پزشکی بین ۱۰ تا ۱۲ معدل ۲۰ داریم و هیچ راهکاری برای آنها وجود ندارد، البته به این مسئله نظام سهمیه‌هایی که برای کنکور تعیین شده هم اضافه کنیم.» در ادامه محمد خادمی، عضو پژوهشکده مطالعات فناوری ریاست جمهوری نیز با بیان اینکه در پذیرش و گزینش با بازار تقاضای اجتماعی برای آموزش عالی و بازار عرضه مواجه هستیم، افزود: «تا زمانی که تقاضا برای آموزش عالی زیاد است حذف کنکور امکانپذیر نیست و شاید نگاه درستی هم نباشد.» در نهایت به نظر می‌رسد هر چند برخی از مسئولین شورای عالی انقلاب فرهنگی به دنبال مدل جایگزین کنکور می‌گردند اما تجربه عدم به نتیجه رسیدن مدل سوابق تحصیلی به جای کنکور مسئولین دانشگاه‌ها را به کنکور بیشتر وابسته کرده است. حال با توجه به اینکه این تغییرات به کنکور ۹۹ نخواهد رسید، آیا در قرن بعدی شاهد کنکور خواهیم بود یا باید با ورود به قرن جدید با کنکور خداحافظی کنیم.

دانشجویان

منهم ردیف اول

«دانشجویان» در گفتگو با روسا و معاونین شش دانشگاه بزرگ دولتی کشور چرایی ناتوانی دانشگاه‌ها در اداره موسسات آموزش عالی را مورد بررسی قرار داد

خود گفت: «مدل درآمدی مناسبی برای دانشگاه‌های دولتی به دلیل نقش حاکمیتی آنها وجود ندارد. در حقیقت با سازکارها و الزاماتی که برای دانشگاه‌های دولتی که به صورت خودکار وجود دارد نمی‌توانیم انتظار یک بنگاه اقتصادی را از دانشگاه‌ها داشته باشیم. برای مثال دیوان محاسبات، سازمان بازرسی و فرآیندهای مختلفی برای دانشگاه‌ها وجود دارد که باعث شده است دانشگاه نتواند به عنوان بنگاه اقتصادی کار کند. فعالیت اقتصادی دانشگاه‌ها نیازمند یک مدل آزاد اقتصادی است که در آن مدل بتواند کار خود را بدون داشتن بروکراسی‌های معمول دنبال کند، بنابراین نمی‌شود توقع داشت مانند بنگاه اقتصادی بتواند درآمذزایی داشته باشد. دانشگاه‌ها ردیف بودجه‌ای مشخصی دارند که باید بودجه خود را بر اساس آن مصرف نماید و عملاً نمی‌توانند آن کارکرد اقتصادی و درآمدی خود را تحقق ببخشند.»

رئیس دانشگاه خلیج فارس اقتصاد دولتی را نیز یکی از معضلات دانشگاه‌ها در عدم درآمذزایی خوانده و گفت: «بخش دیگری از مشکل درآمذزایی دانشگاه‌هانیز تابع ظرفیت‌های اقتصادی جامعه است. به دلیل اینکه اقتصاد ما اقتصادی دولتی است، در واقع این سازمان‌های دولتی هستند که باید سفارش پروژه‌های پژوهشی بدهند اما به دلیل شرایط بودجه‌ای عملاً منابعی برای چنین درخواست‌هایی وجود ندارند و حجم قراردادها و سفارش‌های پژوهشی دانشگاه‌ها کاهش پیدا کرده و به طبع آن درآمد دانشگاه‌ها نیز کاهش پیدا کرده است.»

اسداله تیموری یانسری، رئیس دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری هم با اشاره به وضعیت بودجه‌ای کشور، دغدغه دانشگاه‌ها را تأمین امکانات رفاهی دانشجویان دانسته و گفت: «به دلیل تحریم‌ها و مسائل مختلفی که برای کشور به وجود آمده است، باعث شده تا تمام دستگاه‌های اجرایی به ویژه دانشگاه‌ها با مضیقه مالی روبرو شوند،»

او ادامه داد: «در این بین دغدغه‌ی اصلی روشای دانشگاه‌ها این است که بخش دانشجویی اعم از رفاهی و تجهیزای و خوابگاهی دانشجویان مدیریت شده و کمترین تأثیر را از مشکلات بودجه‌ای داشته باشد. به نوعی این گفتمان عمومی روشای دانشگاه‌ها است که توجه ویژه‌ای به بخش دانشجویی دارند، کما این که ممکن است به دلیل کمبودهای مالی که وجود دارد هنوز نتوانسته‌ایم به سطح مدرجه مطلوبی از خدمات برسیم.» یانسری افزود: «باید پذیرفت کمبودهایی وجود دارد. در این شرایط همه دانشجویان و همه بدنه دانشگاهی، باید دوشا دوش یکدیگر هم افزایی کرده تا بتوانیم از پیچ مشکلات گذر کنیم.»

رئیس دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری در ادامه راه حل دانشگاه‌ها را استقلال مالی بیشتر از بودجه دولتی دانسته و گفت: «از طرفی مناسفانه نظام آموزش عالی ما وابسته به بودجه‌های حمایتی و دولتی است، اما از

طرفی دیگر خوشبختانه رویکرد جدید دانشگاه‌ها، حرکت به سمت تولید فناوری، دانش و تکنولوژی حاصل از بخش‌های آموزش و پژوهشی است.» او ادامه داد: «مروزه دانشگاه‌ها از خدمات مشاوره به عنوان یک فرصت درآمدی استفاده کنند. دانشگاه‌ها به عنوان یک شاخص عملکردی سعی می‌کنند تا درآمدهای اختصاصی خود را افزایش دهند تا بتوانند استقلال مالی بیشتری داشته باشند، شرطش این است که در هر دانشگاهی حسب موقعیت، تخصص و مأموریت منابع احتمالی درآمدی دانشگاه را مشخص کنیم، تا از این طریق جهت مناسبی به فعالیت‌ها بدهیم و از ایده‌ها به تولید پدیده‌هایی که بتوانند فناوری بوده و به یک محصول قابل فروش تبدیل شوند، برسیم. این تلاش‌ها به ما کمک خواهد کرد تا از دغدغه‌های فشار کمبود بودجه و تخصیص‌ها و … رهایی پیدا کنیم.»

غلامحسین خواجه، رئیس دانشگاه شهید چمران اهواز با اشاره به افزایش هزینه‌های دانشگاه‌ها، تأمین هزینه‌های دانشگاه‌ها را سخت دانست و گفت: «یک مثال ساده میزنم که ابراز نگرانی روشای دانشگاه‌ها دقیق و درست

همراه با افزایش فشارها بر کشور به خصوص در زمینه تحریم های نفتی و اقتصادی، سایه این

جنگ اقتصادی به بودجه کشور که بخش مهم آن از طریق فروش نفت خام بود، مشکلاتی را برای سازمان ها و اداره های مختلف به وجود آورده است. دانشگاه یکی از نهادهایی است که به دلیل وابستگی به دولت و از طرفی عدم درآمدهای کافی همیشه متاثر از درآمدهای دولت بوده است. هر چند در این سال‌ها تلاش دانشگاه‌ها برای ارتباط با صنعت و حرکت به سمت درآمدزایی دانشگاه‌ها گفته شده است اما به نظر می‌رسد این موضوع هنوز به مرحله‌ای نرسیده است که دانشگاه‌ها بتوانند بخش مهمی از بودجه خود را تأمین کنند. از طرفی رشد کم بودجه دانشگاه‌ها در سال جاری نسبت به تورم در سال گذشته باعث شده است تا برخی از مسئولین وزارت علوم و روشای دانشگاه‌ها از کمبود بودجه در دانشگاه‌ها و به طبع مشکلات آتی آن سخن به میان آورند. برای مثال محمدتقی نظرپور، معاون اداری، مالی و مدیریت منابع وزارت علوم مردادماه امسال پیرامون با اشاره به مشکلات بودجه‌ای دانشگاه گفت: «شروع سال تحصیلی در پایان شهریور و ابتدای مهر ماه، حضور دانشجویان و فقدان نقدینگی در دانشگاه‌ها، مشکلات را دو چندان می‌کند و هزینه‌های جاری از جمله تغذیه دانشجویان به منزله ایجاد بستر مشکلات جدیدی برای آموزش عالی کشور است.» در این میان حتی روشای دانشگاه‌های مطرح نیز ابراز گلایه کرده و از نگرانی خود پیرامون بودجه دانشگاه‌ها گفت‌اند، محمود فتوحی، رئیس دانشگاه صنعتی شریف در گفتگویی با مهر گفته است: «لایته در حال حاضر مشکلات ناشی از کمبود بودجه به شدت ما را آزار می‌دهد و شدیداً بر حقوق اساتید تأثیر گذاشته است.» این صحبت‌ها باعث شد تا در گفت و گویی با چهار رئیس دانشگاه به بررسی بودجه دانشگاه‌ها و البته راهکار های دانشگاه‌ها برای تأمین درآمد از منابعی غیر از دانشگاه صحبت کردیم. عبدالمجید مصلح، رئیس دانشگاه خلیج فارس با اشاره به وضعیت بودجه‌ای کشور و تأثیر آن بر دانشگاه‌ها گفت: «بودجه دانشگاه‌ها وابسته به شرایط مالی کشور است و این روزها بنا به شرایط تحریمی کشور وضعیت تأمین درآمدهای دانشگاه با مشکلاتی روبرو شده است، اما اگر با تمام این ویژگی‌ها جامعه باید در تخصیص منابع به صورت هدفمند عمل نماید، حوزه تربیت و توانمندسازی نیروی انسانی حوزه ای است که خروجی سرمایه‌گذاری در آن چند سال بعد با ارزش افزوده بسیار بالاتری به جامعه باز می‌گردد، حال اگر ما سرمایه‌گذاری خود را در دانشگاه‌ها کاهش دهیم، پیامدهای آن را در سال‌های آینده و بر روی کیفیت خروجی دانشگاه‌ها و دانش‌آموختگان، کیفیت تحقیقات پژوهشی و نوآوری خواهیم دید.»

مصلح یکی از مشکلات بودجه‌ای را گستردگی وظایف دانشگاه‌ها دانسته و گفت: «ها باید دانشگاه‌ها را در زمینه هایی که مأموریت ذاتی آنها از لحاظ بودجه‌ای نیست درگیر نکنیم، امروزه در کشورهای مختلف دنیا خدمات دانشجویی از قبیل تغذیه و خوابگاه بر عهده دانشگاه نیست. در کشور ما نیز دولت باید به دنبال مدل‌های جایگزین برای حمایت‌های خود بوده و دانشگاه‌ها بودجه‌ای را که دولت به آنها می‌دهد را صرف امور پژوهشی کنند، اما عملاً به خاطر خدمات مختلفی که دانشگاه‌های ارائه می‌دهند و بار سنگینی بر روی دانشگاه‌ها است منابعی که دولت به دانشگاه‌ها اختصاص می‌دهد، حتی اگر صد در صد آن تخصیص داده بشود، هم باز هم پاسخگو نیست.»

او ادامه داد: «در واقع بخش مهمی از بودجه صرف حقوق یا کارهای مختف می‌شود و عملاً منابعی برای کار اصلی که پژوهش است، باقی نمی‌ماند. این روند برای آینده کشور، توسعه علم و فناوری و ایفای نقش توسعه دانشگاه‌ها آسیب زاست، در واقع مسئله تنها منابع کم دانشگاه‌ها نبوده بلکه مهم‌تر از آن نحوه توزیع و تقسیم منابع است که مناسفانه در کشور ما با یک مدل مناسب اجرا نمی‌شود.»

مصلح با اشاره به مشکلات بروکراسی اداری بر سر دانشگاه‌ها برای تأمین بودجه

■ شماره ۲۸ ■ هفته سوم آبان ۹۸

در گفتگو با روسا و معاونین شش دانشگاه بزرگ دولتی کشور چرایی ناتوانی دانشگاه‌ها در اداره موسسات آموزش عالی را مورد بررسی قرار داد

خود گفت: «مدل درآمدی مناسبی برای دانشگاه‌های دولتی به دلیل نقش حاکمیتی آنها وجود ندارد. در حقیقت با سازکارها و الزاماتی که برای دانشگاه‌های دولتی که به صورت خودکار وجود دارد نمی‌توانیم انتظار یک بنگاه اقتصادی را از دانشگاه‌ها داشته باشیم. برای مثال دیوان محاسبات، سازمان بازرسی و فرآیندهای مختلفی برای دانشگاه‌ها وجود دارد که باعث شده است دانشگاه نتواند به عنوان بنگاه اقتصادی کار کند. فعالیت اقتصادی دانشگاه‌ها نیازمند یک مدل آزاد اقتصادی است که در آن مدل بتواند کار خود را بدون داشتن بروکراسی‌های معمول دنبال کند، بنابراین نمی‌شود توقع داشت مانند بنگاه اقتصادی بتواند درآمذزایی داشته باشد. دانشگاه‌ها ردیف بودجه‌ای مشخصی دارند که باید بودجه خود را بر اساس آن مصرف نماید و عملاً نمی‌توانند آن کارکرد اقتصادی و درآمدی خود را تحقق ببخشند.»

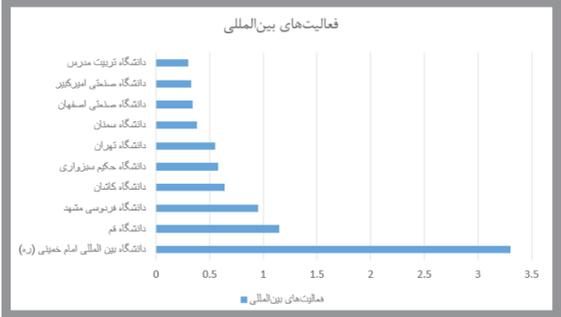
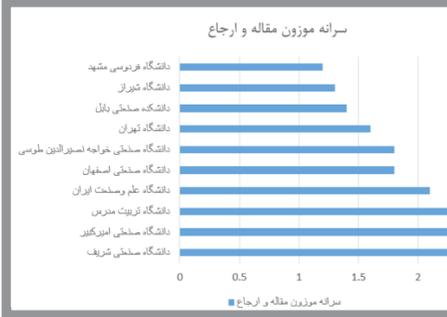
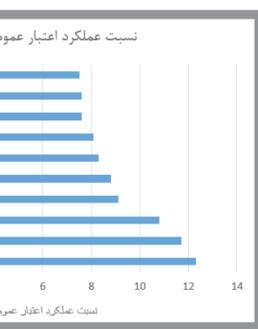
رئیس دانشگاه خلیج فارس اقتصاد دولتی را نیز یکی از معضلات دانشگاه‌ها در عدم درآمذزایی خوانده و گفت: «بخش دیگری از مشکل درآمذزایی دانشگاه‌هانیز تابع ظرفیت‌های اقتصادی جامعه است. به دلیل اینکه اقتصاد ما اقتصادی دولتی است، در واقع این سازمان‌های دولتی هستند که باید سفارش پروژه‌های پژوهشی بدهند اما به دلیل شرایط بودجه‌ای عملاً منابعی برای چنین درخواست‌هایی وجود ندارند و حجم قراردادها و سفارش‌های پژوهشی دانشگاه‌ها کاهش پیدا کرده و به طبع آن درآمد دانشگاه‌ها نیز کاهش پیدا کرده است.»

رئیس دانشگاه شهید چمران اهواز با اشاره به عدم توانایی صنعت در کمک به دانشگاه‌ها گفت: «این درست است که باید به سراغ پروژه‌های تحقیقاتی و با اموری که صنعت به آن احتیاج دارد برویم اما صنعت هم این روزها دچار مشکلات مختلفی است و عملاً نمی‌تواند پولی را برای انجام کارهای تحقیقاتی به دانشگاه‌ها بدهد، همین امر باعث شده است تا عملاً پروژه‌ای برای دانشگاه‌ها از طرف صنعت تعریف نشود و در نتیجه درآمد دانشگاه‌ها کم می‌شود. »

او ادامه داد: «ما در عین حال سیاست دانشگاه‌ها این است که ما به سمت درآمدزایی بروئند اما اینکه چقدر موفق باشند نامعلوم است، زیرا هر چند یک طرف این ماجرا دانشگاه‌ها هستند، اما در طرف دیگر مراکزی هستند که زمانی که پولی نداشته باشند تا پروژه‌هایی مدنظ رضان را انجام دهند، دیگر به سمت دانشگاه نمی‌آیند و در نتیجه دانشگاه‌ها درآمدی نخواهند داشت.»

رئیس دبیتی، رئیس دانشگاه محقق اردبیلی با اشاره به قول‌های داده شده‌از سوی دولت برای تأمین بودجه دانشگاه‌ها گفت: «کشور ما در جنگ تمام عیار اقتصادی وارد شده است و دانشگاه‌ها هم به خاطر استفاده از بودجه دولتی با مشکلاتی روبرو شده است، اما خوشبختانه دولت و سازمان برنامه و بودجه قول‌هایی را

شاخص	ردیف	حوزه
نسبت درآمد اختصاصی حاصل از فعالیت‌هایپژوهشی به کل درآمد		پژوهشی
عملکرد سرانه تولیدات پژوهشی	۱	پژوهشی
نسبت عملکرد اعتبار پژوهشی به بودجه عمومی		آموزشی
ساختار هرم هیات علمی: نسبت موزون هیات علمی به مجموع س	۲	آموزشی
نسبت کل (روزانه و شبانه) دانشجو به تعداد موزون هیات		بین‌المللی
فعالیت‌های بین‌المللی دانشگاه‌ها	۳	بین‌المللی
نسبت عملکرد درآمد اختصاصی به عملکرد تخصیص بودج		توسعه
نسبت کارمند به هیات علمی	۴	توسعه مدیریتی
رتبه دانشگاه های سبز		پژوهشی

انتقاد ۱۰۰ فعال دانشجویی از علی مطهری

حضور علی مطهری در برنامه ۱۲ آبان دانشگاه شهیدبهشتی و اظهارات عجیب او در این برنامه با حواشی زیادی همراه شد؛ این موضع تاجایی رفت که نزدیک به ۱۰۰ تن از دانشجویان با انتشار نامه‌ای به هیات نظارت بر رفتار نمایندگان مجلس شورای اسلامی از علی مطهری نمایند مردم تهران در مجلس به دلیل توهین به یکی از دانشجویان در دانشگاه شهیدبهشتی شکایت کرده‌خواستار برخورد قانونی با این نماینده مجلس شدند. در بخشی از این نامه آمده است: آقای مطهری بعد از اتفاق زشت رخ داده به جای عذرخواهی از جامعه دانشگاهی و دانشجویان و همه مردم دست پیش گرفته اند و با این توجیه که دانشجویان مستأخ بوده‌و باید ادب می‌شد، توهینی دوباره به‌محیط علمی و دانشگاهیان کردند و با این بهانه که دانشجویی مذکور پسر بوده نه دختر سعی دارند فرار رویه جلو کنند. مسلماً اعضای هیات نظارت بر رفتار نمایندگان مجلس متوجه دلیل چنین اقدامی از سوی آقای مطهری هستند، با این حال نیاز بود بگوئیم مردم و جامعه دانشگاهی هم فریب چنین رفتاری را نخواهد خورد.

خارج از متن برنامه‌های ۱۳ آبان

سوال اشتباهی رئیس جمهور

سعید جلیلی نیز با حضور در دانشگاه علم و صنعت به ایراد سخنانری پیرامون مسائل سیاست خارجی کشور پرداخت. عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام با اشاره به سخنانری رئیس جمهور در مراسم آیین بازگشایی دانشگاه‌ها در سال تحصیلی ۹۸-۹۹، گفت: آقای رئیس جمهور در کمتر از یکماه گذشته سوالی را در جمع برخی دانشجویان دانشگاه تهران سوالی را مطرح کردند و از دانشگاهیان خواستند تا در این زمینه نقطه نظرات خود را ارائه کنند. وی افزود: پرسش ایشان اینست که «پیشرفت و آینده کشور در سایه تعامل با دنیااست یا تقلیل؟». جلیلی تصریح کرد: درواقع ایشان «دوگانه تعامل یا تقلیل» را مطرح کردند و معتقدند این پس از گذشت ۴۱ سال از ابتدای انقلاب اسلامی باید آن را به رای گذاشت. وی تشریح کرد: در هرچه اشتراکات بین کشورها بیشتر باشد، تولید فرصت میکند وزمینه‌ها را برای تعامل میان دولت‌ها بوجودمی‌آورد و بر مبنای اختلافاتی که بین کشورها وجود دارد، تهدیدها بوجود آمده که بر حسب درجات اختلاف، درجاتی از رقابت گرفته تا جنگ، شکل میگیرد. وی ضمن انتقاد از طرح اشتباه مسئله گفت: سوال باید دقیق باشد؛ اینکه گفته شود «تقابل خوب است یا تعامل؟» مانند آنست که بگوئیم در رانندگی، «از پدال گاز باید استفاده کرد یا ترمز؟».

^[1] حضور علی مطهری در برنامه ۱۲ آبان دانشگاه شهیدبهشتی و اظهارات عجیب او در این برنامه با حواشی زیادی همراه شد؛ این موضع تاجایی رفت که نزدیک به ۱۰۰ تن از دانشجویان با انتشار نامه‌ای به هیات نظارت بر رفتار نمایندگان مجلس شورای اسلامی از علی مطهری نمایند مردم تهران در مجلس به دلیل توهین به یکی از دانشجویان در دانشگاه شهیدبهشتی شکایت کرده‌خواستار برخورد قانونی با این نماینده مجلس شدند

^[2] در بخشی از این نامه آمده است: آقای مطهری بعد از اتفاق زشت رخ داده به جای عذرخواهی از جامعه دانشگاهی و دانشجویان و همه مردم دست پیش گرفته اند و با این توجیه که دانشجویان مستأخ بوده‌و باید ادب می‌شد، توهینی دوباره به‌محیط علمی و دانشگاهیان کردند و با این بهانه که دانشجویی مذکور پسر بوده نه دختر سعی دارند فرار رویه جلو کنند

^[3] مسلماً اعضای هیات نظارت بر رفتار نمایندگان مجلس متوجه دلیل چنین اقدامی از سوی آقای مطهری هستند، با این حال نیاز بود بگوئیم مردم و جامعه دانشگاهی هم فریب چنین رفتاری را نخواهد خورد

حاشیه عدالت

پنج آسیب حذف تنوع مدارس به نظام آموزشی کشور

▲ **امیرمحمد بهشت‌آیین** سردبیر
یکی از مصوباتی که مدتی است جامعه آموزشی و سیاست‌گزاران نظام آموزشی کشور را درگیر به خود کرده، «حذف تنوع مدارس» است. مصوبه‌ای که به عقیده‌ی بسیاری از کارشناسان، تصویب و اجرای آن ضربه‌های جبران ناپذیری را به سیستم آموزش عالی کشور خواهد زد و تا مدت‌ها جامعه را تحت تأثیر خود قرار خواهد داد.

بر اساس متن این مصوبه، دولت (وزارت آموزش و پرورش) مکلف است حداکثر تا پایان سال تحصیلی ۱۳۹۹ – ۱۳۹۸ کلیه واحدهای آموزشی تحت مدیریت را منحصراً به صورت دولتی و غیردولتی اداره کند به گونه‌ای که بجز مدارس استثنایی دولتی، تنوع در کشور نباشد و ملاک ثبت‌نام در مدارس دولتی متناسب با فاصله محل سکونت با مدرسه باشد.

از پیامدهای اجرای این مصوبه می‌توان به دو مورد مهم اشاره کرد: نخست حذف مدارس نمونه دولتی، تیزهوشان، شبانه‌روزی، عشایری، شاهد و… که سبب کاهش دسترسی دانش‌آموزان مناطق محروم و کم‌برخوردار به فرصتهای آموزشی می‌شود و عدالت آموزشی را خدشه‌دار خواهد کرد و دوم آنکه حذف مدارس دولتی با کیفیت بالا منجر به سوق دادن دانش‌آموزان به سمت مدارس غیردولتی می‌شود و روند خصوصی‌سازی آموزش و پرورش را تسهیل می‌کند. بدیهی است ساماندهی مدارس در نظام آموزش و پرورش امری است که نیاز به بررسی‌های کارشناسی دارد. زیرا چنین مصوباتی وضعیت ساماندهی مدارس را پیچیده‌تر می‌کند.

از منظر کارشناسی، ای‌راد کلی می‌توان به این مصوبه وارد کرد: ۱- رشد فزاینده خصوصی‌سازی آموزش و پرورش و توسعه مدارس غیردولتی

از آنجایی که عموماً مدارس عادی دولتی از کیفیت نامطلوب و بسیار پایینی نسبت به مدارس باکیفیت دولتی همچون مدارس وابسته، شاهد و ایثار گر، تیزهوشان، مدارس ماندگار و … برخوردارند، بنابراین دانش‌آموزان متقاضی ادامه تحصیل در این مدارس با کیفیت بالاتر، بعد از حذف آنها به صورت اجباری به سمت مدارس غیردولتی متناظر سوق داده خواهند شد.

۲- کاهش عدالت آموزشی

فلسفه تأسیس و راه‌اندازی برخی از مدارس دولتی همچون مدارس نمونه‌دولتی، مدارس عشایری، مدارس شبانه‌روزی، مدارس از راه دور و مدارس بزرگسالان برای از بین بردن نابرابری‌ها و تفاوت در برخورداری‌های اجتماعی است. برای مثال، مدارس نمونه دولتی با اولویت دانش‌آموزان مستعد مناطق کمتر برخوردار و مدارس شبانه‌روزی به منظور توسعه امکانات آموزشی و پرورشی و ایجاد فرصت تحصیلی برای دانش‌آموزان روستاهای پراکنده و کم جمعیت تأسیس شده‌اند.

۳- حذف طیف وسیعی از مدارس دولتی

ذیل عنوان مدارس دولتی، طیف وسیعی از مدارس دولتی همچون مدارس نمونه‌دولتی، تیزهوشان، شاهد، ایثار گر، قرآنی، وابسته به دستگاه‌ها، شبانه‌روزی، عشایری، تطبیقی، هیئت امنایی، معارف اسلامی، از راه دور و ماندگار وجود دارد که براساس مصوبه مذکور بدون بررسی کارشناسی لازم حذف خواهند شد.

۴- اشکال در تقسیم‌بندی مدارس به دو نوع دولتی و غیردولتی

بر اساس مصوبه مذکور نوع اداره مدارس کشور فقط باید به صورت دولتی و غیردولتی باشد، در این باره باید توضیح داد که درحال حاضر و فارغ از این مصوبه، مدارس کشور خود از جهت اداره به دو نوع دولتی و غیردولتی تقسیم می‌شوند و شکل دیگری در این میان با عناوینی همچون نیمه‌دولتی وجود ندارد که مصوبه در پی حذف آن باشد. توضیح آنکه بخشی از مدارس براساس قانون تأسیس و اداره مدارس و مراکز آموزشی و پرورشی به صورت غیردولتی تأسیس و اداره می‌شوند و سایر مدارس همچون استثنایی، تیزهوشان، نمونه دولتی، شبانه روزی، تطبیقی، عشایری و… همگی از نوع مدارس دولتی هستند. از این رو براساس ظاهر متن، مصوبه مذکور هیچ افزوده و آورده‌ای ندارد.

۵- ابهام در ملاک ثبت نام در مدارس دولتی

براساس این مصوبه تنها ملاک ثبت‌نام دانش‌آموزان در مدارس فاصله محل سکونت آنها با مدارس است و دیگر ملاکها همچون جنسیت، سن، ویژگیهای بدنی (معلولیت) کاملاً نادیده گرفته شده است. این درحالی است که جزئیات شرایط ثبت‌نام دانش‌آموزان و ادامه تحصیل آنها در فصل سوم آیین‌نامه اجرایی مدارس مصوبه جلسه ۶۵۲فاصله «شورای عالی آموزش و پرورش به تصویب رسیده است و ماهیتی اجرایی دارد و نه تقنینی. مضافاً آنکه ملاک «فاصله محل سکونت تا مدرسه» درحال حاضر اعتراض و ناراضیاتی بسیاری از خانواده‌ها را در پی داشته است.

علاوه بر اینها موارد بسیار دیگری از حیث حقوقی و مغایرت با قانون اساسی کشور در این مصوبه می‌توان یافت که بررسی و پرداختن آن در این مقال نمی‌گنجد اما به هر صورت باید منتظر ماند و دید که چه اتفاقی خواهد افتاد؛ آیا این مصوبه در مجلس رای خواهد آورد یا نه.

برای دانشجویان دکتری وزن ۳،۲ و کارشناسی ارشد ۱،۶ و کارشناسی ۱ در نظر گرفته شده است. با توجه به تعریف معین شده، مقدار برخی از شاخص‌ها در جدول درج شده، لزوماً ما به ازاء قابل درک مناسب ندارند و هدف، لزوماً مقایسه بین دانشگاه‌ها است.

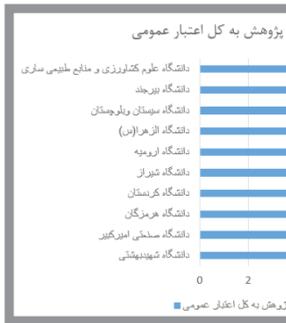
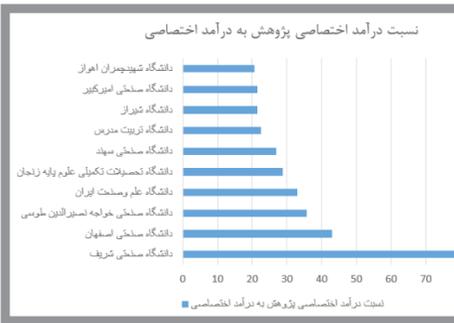
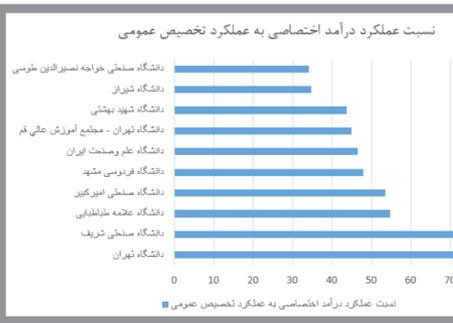
هرچند به نظر می‌رسد جمع‌آوری شاخص‌های مورد اشاره دقت و وقت فراوانی می‌طلبد اما طبق ادعای دفتر برنامه و بودجه وزارت علوم، جمع‌بندی نتایج در برخی موارد نشان می‌دهد در برخی از شاخص‌ها، اطلاعات ارسال شده از سوی برخی از دانشگاه‌ها، صحت مناسب و اطمینان کامل را ندارد. البته این دفتر در ادامه‌ی گزارش مدعی می‌شود که اطلاعات ناقص‌ارسانی از سوی دانشگاه‌ها، روند کلی وزن دهی و رتبه بندی آن‌ها را تحت تأثیر قرار نداد.

به طور کلی در هر سازمان و ردیفی، مدل بودجه‌نویسی بر مبنای عملکرد می‌تواند رفتارسازی بسیار مناسبی در جهت دهی دلخواه سازمان مادر یا مدیریت کلی ایجاد کند اما تجربه نشان داده که موانع پس و پیش روند بودجه بندی، تخصیص منابع و واریز همین هزینه‌های پیش بینی شده به حساب دانشگاه‌ها، به این راحتی که روی کاغذ محاسبه می‌شود نیست. مشکلات و موانعی که این روزها گریبان دانشگاه‌ها، دانشجویان، اساتید و کارمندان این مجموعه‌های آموزشی را گرفته فقط محدود به این‌ها نیست. دست‌اندازهای اقتصادی دولت، فشارهای ناشی از مشکلات بودجه‌بندی ناقص در سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، محاسبات اشتباه دولتمردان در رسیدن کمک‌های دلاری و یورویی آمریکا و اروپا که تاکام ماند نیز بخشی از پازل نیمه‌کاره‌ی ناکارآمدی در مدیریت بودجه‌بندی داخلی و در نهایت دانشگاه‌هاست.

مسئله اما فقط به اینجا ختم نمی‌شود. مشکلات اقتصادی، بعد از گرفتن گریبان دانشگاه‌ها به سراغ دانشجویان و اساتید می‌روند. اعمال قانون سنوات که چند سال از عمر دانشگاه‌های کشور را به فضای اعتراضات میدانی دانشجویان درگیر کرد و قوانین عجیب و غریبی از قبیل گران شدن سرسام‌آور نرخ ژتون غذا و اجاره‌بهای خوابگاه‌ها، پیدا شدن سر و کله‌ی خوابگاه‌های خودگردان و نهایتاً شهریه‌های سرسام‌آور برای دروس جبرانی اجباری که هر کدام را می‌توانیم طرفندی از سوی دانشگاه‌ها برای تأمین کسری‌های سنگین بودجه بنادیم، تنها بخش کوچکی از مشکلاتی است که بابت بی نظمی در تقسیم‌بندی و رسیدن بودجه به دانشگاه‌ها به وجود آمد. حالا شاید دیگر مجال پرداختن به معوقات هیئات علمی دانشگاه‌ها و حقوق‌های عقب افتاده کارمندان و مواردی از این دست نباشد. حکایتی که هر چه بیشتر مورد واکاوی قرار می‌گردد، ابعاد جدیدی از موانع پیش روی پیشرفت علمی دانشگاه‌ها و کشور را روشن می‌کند.

با این حال آیا کدام دانشگاه می‌تواند به فکر افزایش سطح علمی و کارایی طرح‌های تحقیقاتی کاربردی در صنعت کشور باشد؟ دانشگاه‌هایی که امروز نه تنها باید بنیادهای علمی صنایع کاربردی کشور را تأمین بلکه به فکر صادرات طرح‌های جدید به صنایع خارجی باشند، حالا درگیر تأمین حداقل حقوق هیئت علمی و معوقات کارمندانشان هستند و نقشه می‌کشند تا چگونه از جیب دانشجو برای پر کردن این دست‌اندازها پول جمع کنند!

توضیح شاخص	منبع
عملکرد سال گذشته	اطلاعات ارسالی دانشگاه و صحت سنجی آن با اطلاعات موجود دفتر
سرانه مقالات چاپ شده در ISI به ازای هر عضو هیأت علمی و میزان ارجاعات به مقالات مرزبور و سرانه مقالات چاپ شده در ISC	پایگاه استنادی علوم جهان اسلام
بر اساس آخرین اطلاعات موجود در سامانه بودجه تفصیلی	مستخرج از بودجه تفصیلی دانشگاه ها در سال ۱۳۹۳
مربی یا ضریب ۰٫۸، استادیار با ضریب ۱، دانشیار با ضریب ۱٫۵، استاد تمام با ضریب ۲	اطلاعات دریافتی از دانشگاه ها
کارشناسی ۱، کارشناسی ارشد ۱٫۶، ۳٫۲ دکتر	مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی. اطلاعات دانشگاه ها
تعداد دانشجوی بین المللی با ضریب اهمیت ۷۵ درصد، تعداد مقالات مشترک بین المللی با ضریب اهمیت ۲۵ درصد	آمار موسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی و پایگاه استنادی علوم جهان اسلام
عملکرد سال گذشته	دفتر آموزش عالی سازمان
---	اطلاعات ارسالی دانشگاه‌ها و فرم خزانه
---	دفتر طرح های عمرانی وزارت

روز دانشجویان است

تجماعی بقیه الله الاعظم(عج) نیز ان با بیان اینکه نقش جوانان در نکل ما با مخالفین انقلاب اسلامی در ۲۲بهمن ۱۳۵۷که به پیروزی مزر کنیم و لازم نبودانقلاب دومی بار چوب‌های بین‌المللی حرکت ی آتش به اختیاری چون تسخیر اسوسی اکنون وجودندارد، ولی و تسخیر اینها و بیرون راندنشان به اختیار است. سردار جعفری ن دشمنان در گام اول انقلاب به م جمهوری اسلامی ایران از آمریکا یکی زده می‌شود و کشتی نجام دهند، چون قدرت دفاعی و

پیشینی جالب غریب‌ها قبل از تسخیر لانه جاسوسی

حسن رحیم‌پور از غدی نیز در برنامه «استکبارستیزی» که به همت انجمن اسلامی دانشگاه شهید بهشتی بر گزار شد، به سخترانی پرداخت، او در این برنامه گفت: چند روز قبل از تسخیر لانه جاسوسی، کشورهای غربی پیش‌بینی می‌کردند با وجود مشکلات اقتصادی و با شکل‌گیری هرج و مرج، مردم نسبت به نظام و امام خمینی(ره) کودتا می‌کنند و حکومت از بین می‌رود، اما هم‌زمان با این تحلیل‌ها، لانه جاسوسی فتح شد و بعد از آن توطئه‌ها ادامه پیدا کرد. وی ادامه داد: تلاش برای کودتا، ترور، تحریم، جنگ و حمله صدام به ایران و… نمونه این توطئه‌ها بود. در حکومت داخلی نیز دودستگی شکل گرفت، که یک جریان بنی‌صدر و بازارگان بود که به جریان لیبرال و روشن‌فکر معروف بودند و تمایل به آمریکا و غرب داشتند و دیگری انقلابیون یا به قول آن‌ها، افراطیون بودند. عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی در ادامه گفت: در اسناد لانه جاسوسی تعدادی از اساتید دانشگاه‌ها و مدیران و دانشجویان چندین دانشگاه از جمله دانشگاه ملی (دانشگاه شهید بهشتی) به عنوان جاسوس نام برده شده‌اند که برخی از ایران فرار کرده و برخی نیز در دانشگاه‌ها به کار خود ادامه دادند.

کسانی که از مذاکره صحبت کردند خائن نبودند

فواد ایزدی استاد دانشگاه و کارشناس مسائل آمریکا نیز در همایشی با عنوان «غیر قابل اعتماد» به میزبانی بسیج دانشجویی دانشگاه تربیت مدرس به سخنرانی پرداخت. او گفت: به نظر من کسانی که از مذاکره صحبت کردند افراد خائن و بی عقلی نبودند، آنها افرادی بودند که به اندازه‌ای که باید از تجربیات گذشته درس بگیرند، نگرفتند. این استاد دانشگاه با اشاره به تجربیاتی که در گذشته وجود داشته، تصریح کرد: متأسفانه آنچنان که باید از تجربیات گذشته استفاده نشد. ما باید به کسانی که این تجربیات را دیدند و باز هم تکرار کردند بگویم که شما چرا از تاریخ درس نمی‌گیرید و چرا تجربیات گذشته را تکرار می‌کنید، شما باید به این نتیجه برسید مقاومت بیشتر جواب داده است. ایزدی یادآور شد: آمریکا در عراق هزینه‌های بسیاری را صرف کرد ، در این سال‌ها رسماً ۷۰۰ میلیون دلار در این سال‌ها فقط در ارتباط با جامعه نخبگان عراق هزینه کردند و فعالیت‌های گسترده‌ای در این زمینه داشت ولی به اهدافی که داشتند نرسیدند و الان به همین دلیل، دارند از روش‌هایی استفاده می‌کنند که در ایران هم استفاده کرده بودند. وی خاطر نشان کرد: ما باید برای کاهش هزینه، به آمریکا ثابت کنیم سیاست هایش جواب نداده است. طرف دولت ترامپ دولت روحانی و نه نظام است، هدف ترامپ نابودی ایران است البته برای آنها مشخص شده که حمله به ایران کار راحتی نیست و سیاست آمریکا شکست خورده است. این استاد دانشگاه افزود: آمریکا به این نتیجه رسیده که سیاست‌هایش شکست خورده و در چنین شرایطی نباید صحبت از مذاکره کرد. آمریکا نباید احساس کند که به خاطر فشار بحث مذاکره را پیش می‌کشیم.

سفره آفراده‌ها

از ابتدای سال جدید تحصیلی و با اعلام نمرات برتر کنکور سال ۹۸، ابراهامات درباره سهمیه اعضای هیات علمی بالا گرفت، تا جایی که سازمان سنجش آماری از این سهمیه‌ها که گفته می‌شود از امتیاز نقل و انتقال و تغییر رشته برخوردارند منتشر کرده است:

دانشجویان

- صاحب امتیاز و مدیر مسئول: محمدودود حیدری
- سر دبیر: امیر محمد بهشت آیین
- مدیر اجرایی: غلامرضا رفیعی
- همکاران این شماره: مهدی کیانی، سجاد باقری، حسن زین الدین، محمدحسن ابراهیمی
- ترتیب انتشار: دوهفته نامه
- زمینه انتشار: سیاسی و فرهنگی
- چاپخانه: سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی
- آدرس: تهران خیابان انقلاب روبروی درب اصلی دانشگاه تهران ساختمان پارسا طبقه پنجم
- راه ارتباطی ما در بله: @daneshjooannewsaper
- پست الکترونیک: daneshjooannewsaper@gmail.com

شماره ۷۸ هفته سوم آبان ۹۸

در گفتگو با چهار دبیر شورای صنفی نمی خواهیم برند «تشنج» دانشگاه باشیم!

است. دانشجویانی که خود و خانواده‌ها پشیمان همانند سایر آحاد مردم با مشکلات اقتصادی دست و پنجه نرم می‌کنند، حالا با شهر بهای سرسام آور در سنوات، افزایش بی رویه نرخ ژتون غذا و اجاره‌بهای خوابگاه، شهر بهای عجیب برای درس اجباری پیش‌نیاز و مواردی از این دست روبرو می‌شدند که هر یک را باید در ضعف و ناتوانی تأمین بودجه‌های دولتی برای سیستم آموزش عالی کشور جستجو کرد. به همین منظور پای صحبت چهار تن از مسئولین شوراهای صنفی دانشگاه‌های مهم کشور نشستیم و مشکلات پیگیری این روزهای دانشجویان در دانشگاه‌های از زبان خودشان بشنویم.

قرار بود شوراهای صنفی وام‌دار کسی نباشد

علی پروهان دبیر شورای صنفی دانشگاه علوم پزشکی تهران در رابطه با اصل موضوع و ماهیت شوراهای صنفی گفت: «آیا شورای صنفی ما صنفی است یا رفاهی؟ خطر بزرگی که این شوراها را تهدید می‌کند این است که قرار بود این شورا نه وابسته به کسی باشد نه وام‌دار جریان خاصی؛ بلکه تمام نیروی خود را از بدنه دانشجویی بگیرد و همین باعث می‌شود با یک آزادی و شرافت خاصی به مطالبه دانشجویان در چهارچوب قانون بپردازد. به همین علت نیز در چهارچوب قانون نگرانی وجود نداشت که اگر مطالبه‌ای صورت گیرد، کسی ناراحت نمی‌شود و خطری فردی را تهدید نمی‌کند. اما متأسفانه خیلی از شوراهای صنفی در پایین‌ترین سطح و کارهایی که می‌توانند انجام دهند محدود شدند و ما هنوز نتوانستیم این مطالبات دانشجویان را مطالبه کنیم. اگر یک هرمی از نیازهای دانشجویان را در نظر بگیریم، هنوز شورا های صنفی نتوانستند کف این نیازها را برآورده کنند.» وی با بیان پارهای از مشکلات دانشجویان افزود: «هنوز دانشجو دغدغه تغذیه و اسکان و خوابگاه را دارد؛ هنوز در رفت آمد مشکل دارد و این ذکر مصیبت همه دانشگاه‌ها است. زمانی که فضا این شکلی است شوراها مجبور هستند در این سطح فعالیت کنند و طبق خبرها احتمالاً تا چند سال آینده ساختار آیین نامه شوراهای صنفی تغییر کند و این شورای صنفی تبدیل به شوراهای رفاهی شوند و آن بخش از پیگیری های مطالبات آموزشی و پژوهشی و... حذف شود. در حالی که آزادی شورای صنفی باعث می‌شد که آن‌ها مطالباتی در حوزه آموزش داشته باشند و مواردی را در ساختار کلی نظام آموزشی مورد نقد قرار دهند.» این فعال دانشجویی درباره علت عدم توانایی شوراهای صنفی در عمل به وظایف خود خاطرنشان کرد: «شورای صنفی با تمام قوت مطالبه کردند و صحبت کردند و هیچ‌زمان به دنبال هرج و مرج در دانشگاه‌ها نبودند. اما مجاری قانونی وارد شدند؛ از روابط درست و ادبیات صحیح وارد پیگیری مطالبات دانشجویان شدند اما دانشگاه می‌گوید پول نداریم که وضعیت تغذیه را اصلاح کنیم؛ به همین جهت اگر شوراهای صنفی بخواهند از راه قانونی جلو بروند با یکسری پاسخ‌هایی مانند این که پول نداریم... مواجه می‌شوند پس شوراهای صنفی مجبورند سطح کار را بالا ببرند.» پروهان ادامه داد: «دانشجو مطالبه به حق دارد و دانشگاه می‌گوید پول نداریم و بدهجه نداریم؛ در این میان شورای صنفی هر چقدر بخواهد کار را منطقی جلو ببرد نمی‌شود؛ یا باید به سمت تجمع و تحصن کشیده شود و چون دانشگاه متشنج شود که این کار را در رسالت خود نمی‌بینیم و مذمت می‌کنیم و یا باید با همین شرایط همراهی کرد و ساخت که این کار را سخت می‌کند.» دبیر شورای صنفی دانشگاه علوم پزشکی تهران در ادامه تصریح کرد: «یکی دیگر از چالش‌ها زمانی است که می‌خواهیم به مطالبه مشکلات و کاستی‌ها بپردازیم و سطح دانشگاه را در مطالبات آموزشی بالا ببریم اما با یکسری آیین‌نامه‌ها و بخش‌نامه‌ها مواجه می‌شویم. نمونه اخیر این مسئله، افزایش ظرفیت‌ها و بحث خصوصی سازی آموزش نظام پزشکی بود که زیر پوستی جلو بردند و الان در دانشگاه‌ها تعداد ورودی رشته‌ای را مثلاً ۴۰ نفر اعلام می‌کنند اما عملاً ۱۰۰ نفر کلاس حاضر می‌شود؛ بخش از این‌ها مواردی مربوط به سهمیه‌ها و فرزندان اعضای هیات علمی بوده بخش دیگر مربوط به افراد وارداتی و صندلی فروشی‌هایی که از سوی دانشگاه صورت گرفته بوده است.»

شهر بهای سرسام آور

علی صنعتی دبیر شورای صنفی دانشگاه خواجه خواجه خواجه گفت: «دانشگاه ما تقریباً ۱۸ خوابگاه را دارد که تنها یک خوابگاه برای خود دانشگاه و مابقی خوابگاه‌های خودگردان هستند. نرخ هزینه دانشجویان برای تأمین خوابگاه ماهی ۵۵۰ هزار تومان یعنی ترمی یعنی حدود ۲ میلیون تومان که این هزینه زیادی برای یک دانشجو است و با پیگیری‌هایی که انجام شد و جلساتی که با ریاست دانشگاه داشتیم، قرار شد که هزینه دانشجویان شبانه فقط ۵۰ درصد افزایش پیدا کند یعنی چیزی حدود ۳۰۰ هزار تومان برای دانشجویان شبانه تمام شود. هرچند این مبلغ نیز زیاد است اما به همین هم رضی شدیم.» وی یکی دیگر از معضلات را هزینه‌های سنگین برای دانشجویان شبانه دانست و ابراز عقیده کرد: «با وجود تمام مشکلات اگر به داد دانشجویان شبانه نرسیم خیلی از آنها شاید انصراف دهد؛ چندین دانشجو به من رجوع کرده و خبر از تصمیم انصراف خود داده‌اند زیرا توان تأمین هزینه‌های سرسام‌آور دانشگاه را ندارند که این مسئله برای دانشگاه خیلی بد خواهد بود.» این فعال دانشجویی درباره شهریه واحدهای تحصیلی مردودی در سال ۹۷ گفت: «برای دانشجویان روزانه کارشناسی که می‌خواستند انتخاب واحد کنند، واحدی ۱۵۰ هزار تومان و برای دانشجویان کارشناسی ارشد، ۲۵۰ هزار تومان در نظر گرفته شده بودند و این در حالی بود که آموزش دانشگاه هیچ اطلاع‌رسانی در همان ابتدای سال نکرده بود و این مسئله برای بسیاری از دانشجویان گران تمام شد. به همین منظور از شروع ترم ۲ تلاش کردیم تا با رئیس و معاون فرهنگی دانشگاه جلسه گذاشته و این موضوع را حل کنیم اما مرتباً ادعا می‌کردند که این مسئله توسط هیئت امنای دانشگاه تصویب شده و جای اعتراض و تغییر ندارد. به همین علت برای جدیت بیشتر در اعتراض به شهریه دانشگاه، طوماری با امضای دو هزار نفر از دانشجویان جمع آوری شد. از آنجایی که مطالبات ما به نتیجه نرسید، دانشجویان به صورت خودجوش اعتراض و تجمعات مکرری به راه انداختند. پس از نامه‌نگاری مجدد شورای صنفی با دانشگاه و برگزاری جلسه‌ای فوری، دانشگاه مجبور شد تا با مصوبه هیئت امنای این شهریه‌ها را کاهش دهد.»

نالیدن از وضعیت بودجه

بیرانواند دبیر شورای صنفی دانشگاه خوارزمی گفت: «پیگیری مسائل نسبت به سال گذشته تغییر کرده است زیرا در تمام دانشگاه‌ها کمبود بودجه مواجه هستیم. باتوجه به این مساله باید سازو کاری برای بهره‌وری تمام از بودجه موجود را در نظر گرفت. ما خواستار توزیع عادلانه و شفاف بودجه دانشگاه‌ها هستیم؛ انتظار نداریم که فاکتورهای مالی را در اختیار بگذارند اما می‌خواهیم بودجه‌ای که برای دانشجویان است شفاف باشد زیرا در هنگام مطالبه با جمله تکراری «کمبود بودجه» مواجه می‌شویم. دانشجویان حق دارند و باید بدانند بودجه‌شان در کجا صرف شده و به چه صورت هزینه شده است و مخارج صورت گرفته تا چه میزان کارآمد بوده است.» این فعال دانشجویی در رابطه با کار دانشجویی و دستمزدها با مدعی شد که این مقوله هماهنگ با تورم رشد نکرده است؛ در حالی که دستمزد دانشجویان همان میزان چند سال قبل است و در برخی موارد صرفاً افزایش کمی داشته اما هزینه زندگی و قیمت‌ها به صورت سرسام‌آوری افزایش یافته است. باید در این مساله با یک ساز و کار جوفرد در غیر اینصورت مسئله کار دانشجویی بی‌پهره خواهد شد؛ حتماً می‌دانیم که اگر کسی به سراغ کار دانشجویی می‌رود به درآمد حاصل از آن نیاز و مطمئناً دغدغه مالی دارد، پس خواستار تجدید نظر در نرخ‌های دستمزد کار دانشجویی هستیم. وی درباره خوابگاه‌های دانشگاه خوارزمی که جزو خوابگاه‌های سطح یک در نظر گرفته شده گفت: «این رتبه‌بندی در حالی است که بخشی از این ساختمان‌ها برای قبل از انقلاب بوده و فرسوده به حساب می‌آیند و این رتبه بندی نا عادلانه است. به علت این رتبه بندی از دانشجویان هزینه خوابگاه سطح یک را می‌گیرند اما بر مبنای این رتبه بندی امکانات لازم در این خوابگاه‌ها نیست و شدیداً با کمبود بودجه در این بخش مواجه هستیم. یکی از مهمترین مشکلات خوابگاه‌های ما، مشکلات زیر ساختی است مانند لوله‌های فاضلاب، رنگ دیوارها و نمای قدیمی ساختمان و موارد دیگری از این دست که دانشجویان را آزار می‌دهد.» بیرانواند همچنین مسئله سنوات دانشجویی را یکی دیگر از مهمترین مشکلات دانشجویان عنوان کرد و خاطرنشان کرد: «به بکار شریه‌ها را چند برابر کردند پول را اضافه کردند اما به ناکارآمدی اساتید توجهی نمی‌کنند. اساتید وقت لازم را برای دانشجویان و پایان‌نامه‌های دکتری در نظر نمی‌گیرند اما در اعتراض‌ها و مطالبات به ما می‌گویند شما حق ندارید در حوزه اساتید وارد شوید. پایان‌نامه دکتری ۱۸ واحد است ولی برخی اساتید در تمام طول یک پایان‌نامه ۱۰ ساعت هم برای دانشجو وقت نمی‌گذارند. پس این مسئله نیز باید به صورت جدی باید چهارچوب بندی شود. اولین پیشنهاد ما نیز این است که هر یک از اساتید در رابطه با عملکرد خود به گروه آموزشی گزارش ارائه دهد که در این مدت برای دانشجو چقدر وقت گذاشته و عملکرد دانشجو چگونه بوده است. در این صورت است که ما معانی برای اخذ هزینه‌های سرسام‌آور از جیب دانشجویان نیست.»

آیین‌نامه‌های دست و پاگیر

سعیدی دبیر شورای صنفی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی گفت: شورای صنفی دانشگاه‌های علوم پزشکی که زیر نظر وزارت بهداشت فعالیت میکند در دو دسته رفاهی و آموزشی تقسیم می‌شود. در بحث رفاهی در ماده یک آیین‌نامه ذکر شده است که شورای صنفی می‌تواند در مواردی مانند حمل و نقل و تغذیه و بوفه‌ها ایاب و ذهاب تکثیرها و انتشارات ورود کند اما متأسفانه در آیین‌نامه به بحث حوزه پژوهش و آموزش در حدود کلمه پرداخته شده است و نشکافتن مساله موجب شده مسئولین آموزشی در سطح دانشگاه و کشوری با مامورهای لازم‌راندانسته باشند. وی ادامه داد: در دانشگاه با «کمبود خوابگاه برای تحصیلات تکمیلی و عدم تسهیلات کافی مواجه بودیم که با پیگیری شورای صنفی توانستیم دو خوابگاه جدید با مساعدت مسئولین تهیه کنیم. در بحث تغییر فرم رشته پزشکی، دانشگاه در برابر این تغییر از قدیم به جدید مقاومت می‌کرد که ناگزیر از تا وزارتخانه پیگیری کردیم و خوشبختانه قبول کردند از مهر سال جاری دانشگاه شهید بهشتی به این طرح ملی بپیوندند.»

وی همچنین درباره حواشی حضور دانشجویی قلابی تصریح کرد: «این دانشجویی دختر با کمک شورای صنفی شناخته و معرفی شد و ادامه پیگیری‌ها از سوی مسئولین دانشگاه صورت گرفت. این فعال دانشجویی همچنین تهیه دستگاه ژتون فروشی در خوابگاه‌ها، ورود برای بررسی و تصمیم‌گیری درباره نوع و کیفیت غذای دانشجویی و ایجاد تغییراتی در منوی غذایی دانشجویان را از دیگر اقدامات شورای صنفی در دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی عنوان کرد.» سعیدی همچنین از اتصال این دانشگاه به بیمارستان کمالی کرج برای دانشجویان مامائی انتقاد کرد و گفت: «این مسئله دانشجویان کارشناسی را با مشکلات رفت و آمد و هزینه‌های سنگین ایاب و ذهاب مواجه کرده است.» وی گفت: «در سایت دانشکده پزشکی تعداد پذیرفته‌شدگان را ۲۴۸ نفر اعلام کرده است در حالی که طبق آیین‌نامه باید صرفاً ۲۰۰ نفر پذیرفته شوند. این در حالیست که به جای شفاف‌سازی از سوی مسئولین دانشگاه مبنی بر اینکه این ۴۸ نفر از کجا آمده‌اند، دکتر سهراب پور معاون آموزشی علوم پزشکی دانشگاه تهران در توییتی نوشته بود که بچه‌های هیئت علمی، جای کسی را تنگ نمی‌کنند و کنار سایر دانشجویان سر کلاس می‌نشینند! این حرف به شدت غیر کارشناسی و حتی بی‌جگانه است! سوال اساسی اینجاست که اگر ظرفیت نیست، چرا زیرپوستی ظرفیت‌ها را اضافه می‌کند؟ در دانشکده داروسازی ۵ دانشجوی خانم با یک نام فامیلی پذیرفته شدند و این مسئله برای بسیاری از دانشجویان مورد سشوال قرار گرفته است اما کسی شفاف‌سازی نمی‌کند.»

کاریکاتور

اندر احوالات و مشکلات یک دانشجو کاریکاتور نیست: پروانه ایزدخواست

قالب مردمی

مشق احسان

قرارگاه جهادی خدمت‌رسانی ستاد اجرایی فرمان حضرت امام (ره) مدت اخیر فعالیت‌های خاصی را در مناطق محروم اعم از در قالب پوش مردمی مشق احسان انجام داده است.